

Γράφει ο **Δημήτρης Δεσύλλας**

Βρισκόμαστε σε παρατεταμένη προεκλογική περίοδο. Στις 26 Μάη 2019 θα γίνουν Ευρωεκλογές μαζί με Δημοτικές και Περιφερειακές εκλογές, ίσως και Βουλευτικές εκλογές. Παρά την ιδιαιτερότητα κάθε μιας απ' αυτές, είναι μια αναμέτρηση «εφ' όλης της ύλης» με καθοριστικό ζήτημα την πολιτική στάση απέναντι στην ΕΕ.

Πρόκειται για **συνολική πολιτική μάχη** με τεράστια σημασία: Για τους πολιτικούς συσχετισμούς στην Ελλάδα και σ' όλη την Ευρώπη. Για την πολιτική προοπτική της Αριστεράς, ιδιαίτερα της ανατρεπτικής. Για τα συμφέροντα των εργαζομένων. Για το μέλλον της νεολαίας. Μπροστά στη μάχη των Ευρωεκλογών, έχουν ήδη συγκροτηθεί τα βασικά πολιτικά μέτωπα που θα αναμετρηθούν.

Πρώτο: Το «ευρωσκεπτικιστικό», ακροδεξιό - φασιστικό αντιΕΕ μέτωπο των Σαλβίνι - Όρμπαν - Λεπέν - AfD - Χρυσής Αυγής. Με την «διεθνιστική» βοήθεια και καθοδήγηση του αμερικανού Στήβ Μπάνον. Μέτωπο ρατσιστικό - αντιμεταναστευτικό - εθνικιστικό. Επικίνδυνο για τα εργατικά και λαϊκά συμφέροντα.

Οι δυνάμεις που το συναποτελούν βρίσκονται σε ραγδαία πολιτική άνοδο σε όλη την Ευρώπη. **Γιατί όμως;**

Οι αιτίες είναι πολλές και σε αλληλεπίδραση μεταξύ τους:

-Η δομική, ιστορικών διαστάσεων, διεθνής κρίση του καπιταλισμού και οι βαριές συνέπειές της στους εργαζόμενους και στα πλατιά λαϊκά στρώματα.

-Η βαθιά κρίση της ΕΕ και της βάρβαρης πολιτικής της, με τα μνημόνια και τα τοκογλυφικά δάνεια, τις αντιδραστικές μεταρρυθμίσεις του «Συμφώνου σταθερολιτότητας», με την ΚΑΠ και το «Μητρώο Αγροτών», την αποπνικτική Ευρωκεδεμονία και την καταπάτηση και διακωμώδηση κάθε έννοιας λαϊκής κυριαρχίας.

- Η όξυνση των ενδοϊμπεριαλιστικών αντιθέσεων, εκτός και εντός της ΕΕ (Brexit, προϋπολογισμός Ιταλίας κ.α.).
- Η κατάργηση των υπολειμμάτων του «κράτους πρόνοιας» και η αντικατάστασή τους με καρικατούρες «τύπου ΚΕΑ».
- Ο ενδοεργατικός «ταξικός εμφύλιος» και ο φόβος για τους μετανάστες και τους πρόσφυγες που καλλιεργείται έντεχνα και πολύπλευρα.
- Η κατάντια της νεοσυντηρητικής σοσιαλδημοκρατίας (πχ SPD, ΠΑΣΟΚ).
- Η χρεοκοπία κάθε διαχειριστικής πολιτικής.
- Η γενικευμένη κρίση της αστικής πολιτικής.
- Ο εκφυλισμός, η κατάρρευση και η πολιτική σήψη της «ευρωλάγνας» Αριστεράς.

-Κυρίως όμως είναι η ανεπάρκεια συνολικού αριστερού - αντιΕΕ «αντίπαλου δέους». Η κραυγαλέα απουσία μιας μαζικής, εργατικής, αντικαπιταλιστικής - αντιιμπεριαλιστικής - αντικυβερνητικής - διεθνιστικής Αριστεράς.

Αυτήν ακριβώς την πανευρωπαϊκή ανεπάρκεια και απουσία εκμεταλλεύεται το ακροδεξιό - φασιστικό αντιΕΕ μέτωπο. Γι' αυτό το λόγο καπηλεύεται, διαστρέφει, ενσωματώνει και αχρηστεύει τις αναπτυσσόμενες σε όλη την Ευρώπη αντιΕΕ λαϊκές διαθέσεις.

Ο **Ματέο Σαλβίνι** στην πρόσφατη, πρώτη επίσημη επίσκεψή του στη Μόσχα, δήλωσε χαρακτηριστικά:

«Επιβάλλουμε κυρώσεις στη Ρωσία και από την άλλη χρηματοδοτούμε και προσπαθούμε να βάλουμε στην ΕΕ μια ξένη χώρα - την Τουρκία - που έχει θέσει σε στρατιωτική κατοχή μία από τις 27 χώρες - μέλη της ΕΕ, την Κύπρο. Αυτό είναι κάτι το ασύλληπτο»!

Ο Σαλβίνι κερδίζει πολιτικά και εκλογικά, γιατί λέει αυτό που ξέχασε και δεν λέει η Ιταλική και γενικά η Ευρωπαϊκή Αριστερά! Είναι μεγάλο πολιτικό λάθος **η υποτίμηση** της πανευρωπαϊκής εκλογικής ανόδου της ακροδεξιάς και η σύγκρισή της με τα μαζικά

αντιφασιστικά συλλαλητήρια. Είναι άλλο πράγμα οι εκλογές και η συνολική πολιτική επιρροή και άλλο το μαζικό κίνημα και τα συλλαλητήρια. Δεν υπάρχει ευθεία αντιστοίχιση μεταξύ τους, όπως νομίζουν ορισμένοι.

Δεύτερο: Το φιλοΕΕ - αντιφασιστικό μέτωπο σε διάφορες παραλλαγές. Συγκροτήθηκε σε αρχική μορφή στη Γερμανία, με το κίνημα «Ξεσηκωθείτε», από το ζεύγος **Σάρας Βάγκενκνεχτ - Όσκαρ Λαφοντέν**, με τη συμμετοχή Σοσιαλδημοκρατών - Πρασίνων - DieLinke.

Λένε ότι επιδιώκουν τάχα τον περιορισμό της επιρροής του AfD, ενώ υιοθετούν μεγάλο μέρος της αντιμεταναστευτικής του ατζέντας! **Κύριος στόχος τους είναι η μελλοντική συγκυβέρνηση αυτών των δυνάμεων στη Γερμανία.** Αυτό το «μέτωπο» το προβάλλουν ως πολιτική «συνταγή» για όλη την Ευρώπη. Δεν είναι τυχαίο ότι όλα τα Γερμανικά κόμματα (και η DieLinke) ίδρυσαν, χρηματοδοτούν και καθοδηγούν παραρτήματα θεωρητικών - ιδεολογικών ινστιτούτων τους στην Ελλάδα και σε κάθε χώρα της ΕΕ, για «**πολιτικό εμβολιασμό**» της γραμμής τους στα αντίστοιχα κόμματα. Πρόκειται για πολύπλευρη και ωμή επέμβαση στην εσωτερική πολιτική ζωή κάθε χώρας.

Το φιλοΕΕ - αντιφασιστικό μέτωπο, με τις παραλλαγές του σε κάθε χώρα της ΕΕ είναι από διαφορετικό δρόμο, εχθρικό στα εργατικά και λαϊκά συμφέροντα. Γιατί καθηλώνει, ευνουχίζει, ενσωματώνει και τελικά ακυρώνει τις βαθύτερες αντιΕΕ εργατικές και λαϊκές διαθέσεις, στο όνομα μάλιστα του αντιφασισμού!

Τρίτο: Το κυρίαρχο και επιθετικό, νεοφιλελεύθερο φιλοΕΕ μέτωπο της βαθύτερης καπιταλιστικής - ιμπεριαλιστικής ολοκλήρωσης της ΕΕ. Με τις γνωστές αντιδραστικές προτάσεις Γιούνκερ - Μακρόν - Τσίπρα: για Ευρωπαϊκό ΔΝΤ (στη θέση του ESM), Τραπεζική Ένωση και φορολογική «σύγκλιση», Υπερυπουργό Οικονομικών και ξεχωριστό προϋπολογισμό μαζί με Κοινοβούλιο (!) της Ευρωζώνης, ενισχυμένο Ευρωστρατό και αυτοτελή στρατιωτική - ιμπεριαλιστική ολοκλήρωση της ΕΕ, δίπλα στο NATO. Προτάσεις και αποφάσεις τους για **νέα, αποκάλυπτα ρατσιστική πολιτική της ΕΕ απέναντι στους μετανάστες.** Με ενίσχυση της «Ευρωχωροφυλακής» της Frontex με 10.000 άτομα, τριπλάσια χρηματοδότησή της με **35 δισεκ. ευρώ** για την περίοδο 2021 - 2027 και πλήρη αυτονόμησή της απέναντι στις χώρες - μέλη της ΕΕ. Αυτός είναι ο «αριστερός» φεντεραλισμός του ΣΥΡΙΖΑ!

Στην ίδια κατηγορία επιθετικών φιλοΕΕ μετώπων, εντάσσονται και τα μέτωπα «**διόρθωσης της ΕΕ**» για να γίνει τάχα «**πιο ισότιμη, πιο δίκαιη, πιο δημοκρατική, πιο οικολογική**»

(μέτωπα «τύπου» Βαρουφάκη – ΜΕΡΑ 25). Η σκληρή όμως πραγματικότητα απέδειξε **ότι η ΕΕ δεν μπορεί να γίνει «των εργαζομένων και των λαών»**, όπως παπαγάλιζαν για δεκαετίες, ο **Κύρκος**, ο **Σημίτης** και διάφοροι δεξιοί και αριστεροί **«ευρωλάγνοι»**, που ταύτιζαν αυθαίρετα και σκόπιμα την κακόφημη ΕΕ με την έννοια της Ευρώπης.

Η ΕΕ έγινε πραγματική φυλακή για τα Εργατικά και λαϊκά δικαιώματα. **Δεν διορθώνεται, δεν εκσυγχρονίζεται, δεν μεταρρυθμίζεται, παρά μόνον ανατρέπεται με την αντιΕΕ διεθνιστική πάλη των εργαζομένων και των λαών.** Αυτό υπογραμμίζουν, με τον τρόπο τους, όλα τα δημοψηφίσματα που έχουν γίνει ως τώρα (σε Νορβηγία, Δανία, Ιρλανδία, Γαλλία, Ολλανδία, Κύπρο, Αγγλία).

Στις συνθήκες αυτές η ΑΝΤΑΡΣΥΑ και η ευρύτερη μαχόμενη Αριστερά, οφείλουν **να διαχωριστούν με σαφήνεια για να περάσουν αλώβητες μέσα από τις συμπληγάδες του ακροδεξιού - φασιστικού αντιΕΕ μετώπου από τη μία και του φιλοΕΕ - αντιφασιστικού μετώπου από την άλλη.**

Μόνο έτσι μπορούν να αναμετρηθούν νικηφόρα με το κυρίαρχο μέτωπο, με τη βαθύτερη ουσία της βάρβαρης πολιτικής της ΕΕ και με τις πολιτικές δυνάμεις (ΣΥΡΙΖΑ – ΝΔ και δορυφόροι τους) που την προωθούν και την εφαρμόζουν στη χώρα μας.

Οφείλουν να προωθήσουν όχι μόνον αυτοτελώς αλλά και ως βασικό πολιτικό στόχο του μαζικού λαϊκού κινήματος, την **αποδέσμευση (έξοδο) από την ΕΕ** από την σκοπιά των εργατικών συμφερόντων. Αποτελεί συγκεκριμένη μορφή και είναι **η δική μας, εθνική συμβολή στο διεθνιστικό καθήκον για τη διάλυση της καπιταλιστικής - ιμπεριαλιστικής ΕΕ** και την οικοδόμηση μιας άλλης, εργατικής σοσιαλιστικής διεθνοποίησης, με σύγχρονη κομμουνιστική προοπτική, στην περιοχή μας, στην Ευρώπη, στον κόσμο. Είναι βασικός πολιτικός στόχος – κρίκος ενός αντικαπιταλιστικού προγράμματος πάλης καθώς και δρόμος προσέγγισης της επανάστασης.

Η πολιτική πάλη για αντικαπιταλιστική αποδέσμευση (έξοδο) από την ΕΕ, είναι σήμερα **«λυδία λίθος»** για κάθε πολιτική δύναμη, αγωνιστή και αγωνίστρια της μαχόμενης Αριστεράς.

Είναι ανεπίτρεπτο να μένει στη μέση, να περιορίζεται και να ευνουχίζεται (σε έξοδο μόνο από το Ευρώ ή απλώς σε ρήξη με την ΕΕ), με τη λογική των σταδίων ή για λόγους δήθεν «πλατύτερων» εκλογικών συμμαχιών, όπως κάνει στην πράξη η **ΛΑΕ**.

Δεν μπορεί, παρά τις διακηρύξεις, να ακυρώνεται στην πράξη, δηλαδή να παραπέμπεται στις καλένδες μιας ακαθόριστης «λαϊκής εξουσίας» χωρίς επανάσταση, όπως κάνει το **ΚΚΕ**. Αντίθετα αποτελεί προωθητικό στοιχείο για ανατρεπτική κοινή δράση της μαχόμενης Αριστεράς μέσα στο εργατικό, αγροτικό, λαϊκό κίνημα.

Μπροστά στις Ευρωεκλογές, η **ΑΝΤΑΡΣΥΑ** θα πάρει πρωτοβουλίες για τη συγκρότηση μόνιμου, όχι «μιας εκλογικής χρήσης», **αντικαπιταλιστικού - αντιιμπεριαλιστικού - αντικυβερνητικού - διεθνιστικού αντιΕΕ μετώπου**. Με συνολικό, επαρκές, αναγκαίο και προωθητικό, αντικαπιταλιστικό πρόγραμμα. Για να δοθεί **νικηφόρα απάντηση και στο πραγματικό δίλημμα όλων των επικείμενων σοβαρών εκλογικών μαχών**. Που δεν είναι «ΣΥΡΙΖΑ ή ΝΔ», «Τσίπρας ή Μητσοτάκης», μνημονιακή βαρβαρότητα «με ευαισθησία ή με νεοφιλελευθερισμό».

Για τους εργαζόμενους, τη νεολαία, την κοινωνία, **το πραγματικό δίλημμα είναι διαφορετικό:**

-Επέκταση και κλιμάκωση της μνημονιακής/καπιταλιστικής βαρβαρότητας και της πολεμικής απειλής, **η ΑΝΑΤΡΟΠΗ ΤΗΣ** από ένα ρωμαλέο εργατικό κίνημα και μια ισχυρή αντικαπιταλιστική Αριστερά;

-Ενίσχυση του διπολικού συστήματος αστικής διαχείρισης και εναλλαγής (ΣΥΡΙΖΑ - ΝΔ με τους αντίστοιχους δορυφόρους τους), **ή αποδυνάμωση και ήττα του από μια ανατρεπτική αριστερή αντιπολίτευση;** Ικανή να συμβάλει έμπρακτα σε άμεση εργατική λαϊκή αντεπίθεση, με ενωτικούς νικηφόρους αγώνες για την ανατροπή της βάρβαρης πολιτικής κυβέρνησης - ΕΕ - ΔΝΤ - Κεφαλαίου.

Με βασικούς πολιτικούς άξονες:

- Κατάργηση του μνημονιακού καθεστώτος μακράς διαρκείας (με σταθμούς το 2023, το 2032 και το 2060) καθώς και της συνεχιζόμενης ενισχυμένης Ευρωκηδεμονίας.
- Άμεση κατάργηση των **714** μνημονιακών εφαρμοστικών νόμων που διατηρούνται σήμερα ολοζώντανοι (ρατσιστικός υποκατώτατος μισθός για τη νεολαία, πλειστηριασμοί και κατασχέσεις λαϊκής περιουσίας, ΕΝΦΙΑ, νέες περικοπές στις συντάξεις και στο λαϊκό αφορολόγητο κ.α.).

- Επιστροφή όλων των κλεμμένων εισοδημάτων και δικαιωμάτων. Ουσιαστική μείωση του χρόνου εργασίας. Πραγματικές αυξήσεις σε μεροκάματα, μισθούς και συντάξεις. Δημόσια – δωρεάν – ποιοτική Παιδεία, Υγεία, Πρόνοια για όλους.
- Μόνιμη – σταθερή – πλήρης – ασφαλισμένη εργασία. Ανατροπή της ΚΑΠ της ΕΕ, κατάργηση του «Μητρώου Αγροτών», ουσιαστική ενίσχυση των πρωτοβάθμιων Συνεταιρισμών.
- Διαγραφή του ληστρικού και χιλιοπληρωμένου χρέους. Όχι στις ιδιωτικοποιήσεις – ξεπουλήματα του δημόσιου πλούτου, οργανισμών και υπηρεσιών.
- Έξοδος από ΕΕ και ΝΑΤΟ. Διάλυση του αντιδραστικού άξονα Ελλάδας – Ισραήλ – Αιγύπτου – Κύπρου. Υπεράσπιση της ειρήνης, ενάντια στην πολεμική εκστρατεία του κεφαλαίου.
- Πάλη για τις δημοκρατικές ελευθερίες, για τα πολιτικά και κοινωνικά δικαιώματα της εποχής μας, ενάντια στον κοινοβουλευτικό ολοκληρωτισμό, την επιτροπεία της ΕΕ και τους ολιγάρχες των ΜΜΕ. Συντριβή των φασιστικών και ρατσιστικών συμμοριών.

Μόνο έτσι υπάρχει βάσιμη ελπίδα, η διευρυνόμενη εργατική αγανάκτηση και νεολαιίστικη οργή ενάντια στην αντιλαϊκή πολιτική της συγκυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ – ΑΝΕΛΛ, να μην πάει στον Μητσοτάκη και στη Χρυσή Αυγή. **Αντίθετα να πάει προς τα αριστερά και κυρίως να βαθύνει.** Να γίνει υπαρκτό και απειλητικό, συνολικό «αντίπαλο δέος» στην κυρίαρχη αστική πολιτική.

05/11/2018

Δημήτρης Δεσύλλας
Μέλος του ΠΣΟ της ΑΝΤΑΡΣΥΑ

Συντετμημένη εκδοχή του άρθρου, δημοσιεύθηκε στο ΠΡΙΝ της Κυριακής 4 Νοέμβρη 2018